



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 423/2022
29.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Илић, адвокат из ..., против туженог „Mondi Lameks“ Д.О.О. Краљево, чији је пуномоћник Јован Мићић, адвокат из ..., ради накнаде штете по тужби и по противтужби ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 1061/21 од 14.09.2021. године, у седници одржаној 29.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 1061/21 од 14.09.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Краљеву Гж 1061/21 од 14.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П 1448/2017 од 09.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му исплати 123.415,50 динара са законском затезном каматом од 09.12.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом преда 15 гајбица за откуп воћа типа „Holandez 12/1. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка плати 241.350,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Гж 1061/21 од 14.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу трећем изреке у делу одлуке о трошковима поступка и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20),

Врховни касациони суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, узимајући у обзир врсту спора по тужби и по противтужби, односно садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге са којих је одбијен, као неоснован тужбени захтев тужиоца, а усвојен противтужбени захтев туженог.

Правноснажном пресудом одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца за накнаду материјалне штете, а усвојен противтужбени захтев туженог и обавезан тужилац да туженом преда 15 гајбица за откуп воћа. Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, будући да је ревизија усмерена на разрешење конкретног спора и у истој се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. Ревизијом се посебно не указује на законске разлоге из члана 404. став 1. ЗПП – на правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, неуједначену судску праксу у овој врсти спорова, односно на потребу новог тумачења примењеног материјалног права..

Са напред наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови о којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано чланом 479. став 6. истог закона.

Тужба ради накнаде штете поднета је 01.12.2017. године, а вредност предмета спора је 123.415,50 динара. Противтужба поднета је 13.04.2018. године и вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а да се противтужбени захтев односи на чинидбу, односно предају и да је вредност предмета спора 10.000,00 динара, то следи да ревизија није дозвољена на основу члана 479. став 6. ЗПП.

Са напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић